

54.
JIRÁSKŮV
HRONOV

54.
JIRÁSKŮV
HRONOV

**FESTIVAL ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ
ČINNOSTI 1984**

na počest 40. výročí

Slovenského národního povstání

Celostátní přehlídka amatérských
divadelních souborů

**54.
JIRÁSKŮV
HRONOV**

**28. červenec - 4. srpen
1984**

**Slavnostní zahájení
V SOBOTU 28. ČERVENCE 1984 V 16 HODIN
před Jiráskovým divadlem v Hronově**

Když se 19. ledna t. r. poprvé sešel organizační štáb 54. Jiráskova Hronova kladl si za úkol co nejlépe po stránce organizační připravit další ročník JH. V období příprav vždy čerpáme z bohatých zkušeností, z poznatků předcházejících let s maximální snahou oprostit se chyb a drobných nedostatků.

Každoročně máme zájem, aby město bylo na vrcholnou divadelní přehlídku řádně připraveno, aby bylo čisté a upravené, vyzdobené květy a zelení, poutači a transparenty, s dobře pracující obchodní sítí a provozovnamí služeb, kde úsměv laskavost a ochota pracovníků nemalou měrou přispívá ke spokojenosti návštěvníků Hronova.

Ano již po 54. se v Hronově v týdnu od 28. 7. do 4. 8. uskuteční celostátní přehlídka amatérských divadelních souborů v rámci Festivalu ZUČ. Je to vrcholná akce amatérského divadla v letošním roce, která je přispěvkem ochotníků k oslavám 40. výročí Slovenského národního povstání.

Celostátní přehlídka jistě i letos prokáže, že amatérské divadlo je v nejlepším slova smyslu moderní a stále aktuální, a že má nezastupitelné místo v naší socialistické kultuře. Pracovní část přehlídky přispěje k odpovědnému a systematickému zamyšlení nad prací souborů ZUČ k dalšímu prohloubení teoretických a praktických znalostí z oboru herectví, režie a dramaturgie, k objasňování základních ideových a uměleckých principů ochotnického divadla. Přehlídka v souladu se současnými společenskými požadavky na amatérské divadlo, prohlubuje prvky „tvůrčí dílny“, ve které je kladen důraz na široké možnosti srovnávání a zdokonalování ideově umělecké úrovně, zájmové divadelní činnosti. Významným posláním letošního celostátního ročníku přehlídky je rovněž možnost konfrontace nejlepších výsledků práce českých a slovenských divadelních souborů.

Součástí 54. JH jsou kromě přehlídkových inscenací klub mladých divadelníků, veřejné diskusní kluby, mimodivadelní program v sadech Mistra A. Jiráska, akce Kruhu přátel JH, výstavy, přednášky a další.

O celém programu Vás podrobněji informuje tato programová brožura a Zpravodaj 54. JH, který bude každodenně v průběhu přehlídky vydáván.

Dovolte mi, abych již nyní poděkoval všem orgánům a organizacím, spolupořadatelům, patronátním závodům, funkcionářům i všem občanům za veškerou práci, kterou přispívají v letošním roce ke zvládnutí všech úkolů souvisejících s přípravou a průběhem 54. JH.

Ať letošní ročník vrcholné amatérské divadelní přehlídky úspěšně splní svá poslání.

RDsr. Zdeněk Košvanec

místopředseda ONV a předseda OŠ 54. JH

Program v Jiráskově divadle

PÁTEK 27. 7. 20.00 hodin v předvečer JH mimo program přehlídky	Dramatický odbor A. Jirásek Kulturního klubu ROH Úpice J. K. Tyl — FIDLOVAČKA Patronát: ČSAD, národní podnik, Hradec Králové, dopravní závod 503 Náchod
SOBOTA 28. 7. 16.30 hodin 20.00 hodin	Divadelný súbtor Domu kultúry ROH Handlová F. Juriga — SVÁKO Patronát: Jednota, spotřební družstvo, Hronov
NEDĚLE 29. 7. 16.30 hodin 20.00 hodin	Divadelní soubor MěstKS Prachatice O. Daněk — ZPRÁVA O CHIRURGII MĚSTA N Patronát: ČKD, oborový podnik, závod Hronov
PONDĚLÍ 30. 7. 16.30 hodin 20.00 hodin	Z - divadlo pri DO SZM Zeleneč Grimmelshausen, Brecht, Bednárik — MATKA GURÁŽ Patronát: Kovopodnik OPMH, Broumov
ÚTERÝ 31. 7. 16.30 hodin 20.00 hodin	Divadelní studio Dostavník ZK ROH železničářů Přerov P. Dostál, S. Čech — EPOCHÁLNÍ VÝLET PAN BROUČKA DO XV. STOLETÍ Patronát: VEBA, národní podnik, závod 01 Broumov - Olivětín
STŘEDA 1. 8. 16.30 hodin 20.00 hodin	Divadelní soubor Tyl KP LIAZ Mnichovo Hradiště J. Drda — DALSKABÁTY, HRÍŠNÁ VES aneb ZAPOMENUTÝ ČERT Patronát: Kovopol, národní podnik, Police nad Metují

ČTVRTEK 2. 8. 16.30 hodin 20.00 hodin	Divadelný súbor ZK ROH CHZJD Bratislava S. Stratiev — NEKLESAŤ NA DUCHU Patronát: Tepna, národní podnik, závod 07 Hronov I
PÁTEK 3. 8. 16.30 hodin	Malé divadlo DS ZK ROH STZ Ústí nad Labem B. Brecht — MATKA KURÁŽ A JEJÍ DĚTI Patronát: Agrostav Hronov II
SOBOTA 4. 8. 19.00 hodin 21.30 hodin	Malé divadlo DS ZK ROH STZ Ústí nad Labem B. Brecht — MATKA KURÁŽ A JEJÍ DĚTI — Slavnostní zakončení přehlídky

Představení v aréně - Žďárky

PÁTEK 3. 8. 16.30 hodin 20.00 hodin	Anebdivadlo OKD Praha 3 B. Vasiljev, M. Schejbal, J. Černíková — A JITRA JSOU ZDE TICHÁ Patronát: JZD Nástup Žďárky
SOBOTA 4. 8. 16.30 hodin 19.00 hodin	Anebdivadlo OKD Praha 3 B. Vasiljev, M. Schejbal, J. Černíková — A JITRA JSOU ZDE TICHÁ

Dílna amatérského divadla

28. 7.—4. 8.	KLUB MLADÝCH DIVADELNÍKŮ ve Velkém Dřevíči (dle denního programu)
29. 7.—4. 8. 9.00—13.00	DISKUSNÍ KLUBY VE ČTYŘECH SKUPINÁCH v základní škole na náměstí
3. 8. 11.00—13.00	SPOLEČNÝ DISKUSNÍ KLUB v SZK ROH MAJ (Slávie)
29. 7.—4. 8. 9.00—11.00	ROZHOVORY ODBORNÉ KOMISE S JEDNOTLIVÝMI SOUBORY v klubu Jiráskova divadla
30. 7. 14.00 hodin	Přednáška dr. A. Kreta na téma SOUČASNÉ TRENDY A TENDENCE VE SLOVENSKÉM PROFESIONÁLNÍM A AMATÉRSKÉM DIVADLE v malém sále Jiráskova divadla
1. 8. 14.00 hodin	Přednáška K. Cóna na téma PRÁCE SE SCÉNIKOVOU HUDBOU V DIVADELNÍ INSCENACI v malém sále Jiráskova divadla

Výstavy

28. 7.—4. 8.	ŘEKA METUJE v tvorbě Jiřího Škopka Jiráskovo divadlo, otevřeno během divadelních představení
28. 7.—4. 8.	Pokrokové divadelní tradice ve Východních Čechách Vybrané tématické okruhy z realizo- vané výstavy KKS Hradec Králové v základní škole na náměstí

Mimodivadelní program - park A. Jiráska

PÁTEK 27. 7. 21.30 hodin 22.00 hodin	OHEŇ PŘÁTELSTVÍ Filmový večer: MÍROVÉ POSELSTVÍ (filmový dokument KK ROH Úpice)
SOBOTA 28. 7. 15.00 hodin 21.15 hodin	(před budovou divadla A. Jiráska) KONCERT DECHOVÉHO ORCHESTRU SZK ROH Červený Kostelec Filmový večer: HVĚZDA PADÁ VZHŮRU
NEDĚLE 29. 7. 16.30 hodin 21.15 hodin	Koncert hudební skupiny KRABAT , NKS Náchod Filmový večer: COŽ TAKHLE DÁT SI ŠPENÁT
PONĚLÍ 30. 7. 16.30 hodin 21.15 hodin	Koncert hudební skupiny MIMIK , SZK ROH MAJ Hronov Filmový večer: PŘIJELA K NÁM POUŤ
ÚTERÝ 31. 7. 16.30 hodin 21.15 hodin	Loutkové představení - Studio BLD při JKP ROH Mír Jaroměř Filmový večer: NOC NA KARLŠTEJNĚ
STŘEDA 1. 8. 16.30 hodin 21.15 hodin	Koncert hudební skupiny SPRINT , PKO Hradec Králové Filmový večer: LÁSKA NA DRUHÝ POHLED
ČTVRTEK 2. 8. 16.30 hodin 21.15 hodin	Koncert hudební skupiny KO 5 , JKP ROH Police n. Met. Filmový večer: BOŽSKÁ EMA
PÁTEK 3. 8. 16.30 hodin 20.00 hodin 21.15 hodin	Koncert estrádního souboru BOROVANKA , OB Borová KONCERT KOMORNÍHO ORCHESTRU SLÁVY VORLOVÉ při NKS Náchod - Česká hudba světu (v Jiráskově divadle) Filmový večer: ROMANCE ZA KORUNU
SOBOTA 4. 8. 16.30 hodin 21.15 hodin	Koncert hudební skupiny KAMION , ZO SSM Tepna 12 Červený Kostelec Filmový večer: DOLINA

DRAMATICKÝ ODBOR A. JIRÁSEK
KK ROH ŮPICE

J. K. Tyl
FIDLOVAČKA

v předvečer JH
mimo program přehlídky

pátek 27. července 1984
ve 20 hodin

JIRÁSKOVO DIVADLO

Vedoucí souboru: Věra Husáková

Úprava textu: Jan Čísař

Úprava hudby: Bohumil Truneček

Režie: Antonín Navrátil j. h.

Asistent režie: Vladimír Hetflejš

Scéna: Irena Vylíčilová, Jana Hejnová

Představení řídí: Milena Pletánková, Hana Pospíšilová

Rekvizity: Věra Husáková

Technická spolupráce: Josef Kult, Stanislav Kábrt,

Václav Smutný

OSOBY A OBSAZENÍ:

prolog — Jiřina Dobešová

Kroutil — Květoslav Matyska

Jeník — Ivan Pospíšil

Mastílková — Blanka Vylíčilová

Lidunka — Irena Vylíčilová

Cibulcini — Soňa Rozumová

Dudek — Jaroslav Jebousek

Hvězdoleský — Pavel Švorčík

Hubínek — Zdeněk Dietrich

Klinkáčková — Jana Kýnlová

Kozelka — Jaroslav Karlík

Andreas — Jaroslav Kadaník

Margarethe — Jana Hejnová

Živeles — Milan Kýnl

Mareš — Jaroslav Hofman

děvče — Petra Hetflejšová

muzikanti — Bohumil Truneček, Jaroslav Hánl,

Vladimír Hudousek, František Klimeš, Josef Semerák,

František Vít

dále hrají: Josef Krejza, Milena Kýnlová, Josef Müller

Jana Rejdáková, Míla Richterová, Zdeněk Vylíčil,

Jaroslava Řezníčková, Jiřina Gušlevská, Dana Marková.

SLOVO O SOUBORU

V letošním roce uplyne stošedesát let od založení divadla v Úpici a současně i deset let od vzniku divadelních festivalů. V dramaturgii souboru mají dnes vedle současných činoherních textů své pevné místo i operetní a muzikálová představení a autorské a publicistické pořady. Nové hodnoty do činnosti přinesly noční slavnosti, divadelní poutě i masové hry na úpickém náměstí. Tato široká činnost sleduje jediný cíl - návrat ke starým lidovým tradicím. Tento proces nebyl Rokem českého divadla uzavřen. Dosáhl však prozatím vrcholu, který nebude snadné překonat. Mírové poselství východočeských ochotníků, které z iniciativy úpických prošlo osmnácti městy až k Národnímu divadlu, i známá inscenace Hry o Dorotě E. F. Buriana byla novou kvalitou v tvůrčí divadelní i organizátorské práci. Trojnásobná účast na Jiráskově Hronově v uplynulém desetiletí, nejvyšší ocenění Ústřední rady odborů - Cena Antonína Zápotockého i Čestné uznání ministerstva kultury ČSR byly nejen obrovským uznáním, ale především závazkem do další činnosti.

SLOVO O HŘE

„Fidlovačka“ byla prvním autorovým dílem a při své premiéře neuspěla. Dočkala se pouze jediné, slabě navštívené reprízy. Příčinu udal záhy po premiéře sám Tyl v Květech, kde označil hru za přenešťastný a předčasně přišlý plod. Kritika nepřijala drsný Tylův pohled do pražského života. Přičil se jejich kritériím. Byl oceněn dramatikův talent, některé jednotlivosti a Škroupova hudba.

Divadlu se Tyl upsal nejen jako dramatik. Určovalo celou jeho životní dráhu, jemu obětoval své zdraví. Z pražských studií za ním utekl k mistru české veselohry Klicperovi do Hradce Králové. Usiloval o divadlo, které je „životem a jde zase do života“, měl na zřeteli divadlo v nejkrásnějším smyslu lidové, t. j. srozumitelné, ideově silné, burcuující, pokrokové a přitom umělecky vynikající.

Tyl poznal, že doba je přímo nabitá základními společenskými rozpory - křiklavými vztahy národnostními. Celá česká společnost to cítila - Tyl to vyslovil. Kdysi vznikl mezi pražskými ševci jakýsi spor. Srotili se na louce v Nuslích a bouřlivě usilovali o jeho vyřešení. Na památku této události uspořádali příští rok na téměř místě slavnost s hudbou a tancem, kterou pak každoročně na velikonoce opakovali a podle nástroje na hlazení kůže jí dali název Fidlovačka.

DIVADELNÝ SÚBOR
DOMU KULTÚRY ROH HANDLOVÁ

F. Juriga
SVÁKO

sobota 28. července 1984
v 16.30 a ve 20 hodin

JIRÁSKOVO DIVADLO

Vedúci súboru: Martin Prášek

Réžia: Martin Prášek

Asistent: Růžena Prášková

Scéna: Vladimír Suchánek a. h.

Kostýmy: Miroslav Soukup

Technická spolupráca: Miroslav Soukup

Svetlá: Jozef Holica

Zvuk: Jaroslav Pozník

OSOBY A OBSADENIE:

Sváko — Anton Vozár

Oberst — Miroslav Silný

Krüger — Július Dulaj

Juro — ing. Stanislav Baran

Hana — Adela Makovinská

Mišo — Jozef Kramoliš

Turoň — Ján Gecler

Amerikán — ing. Jozef Javurek

Kaplán — Peter Červenka

Nemeckí vojaci — Jozef Borodáč, Ivan Jakušovský,

Tibor Kovács, Zdeno Urbanec

SLOVO O SÚBORU

Inscenáciou hry Jána Kákoša: Dom pre najmladšieho syna sa divadelný súbor DK ROH v Handlovej prebojoval do najvyššej kategórie vyspelých ochotníckych súborov.

Prebojoval sa tam kolektív ochotníkov, ktorý divadlu venoval veľa rokov svedomitej a poctivej práce. Tieto úspechy treba vidieť cez ľudí, ktorí v súbore pracujú a z ktorých mnohí zasvätili divadlu celý svoj voľný čas, ba podaktorí aj celý svoj život.

Medzi najstarších členov, k pilierom súboru patria: riaditeľ DK ROH Martin Prášek, ktorý réžijne vedie súbor od roku 1965, Jozef Prokein, Růžena Prášková, Anton Vozár, bývalí členovia činohry Divadla J. G. Tajovského vo Zvolene, Miroslav Silný, Miroslav Soukup, Július Dulaj.

Prešli sme mnohými vývojovými etapami, v ktorých sa striedali závažné dramaturgické zámery s menej závažnými, etapami, v ktorých do súboru prichádzali a za krátko zas odchádzali členovia, ktorí v divadle videli predovšetkým seba a nie divadlo v sebe.

I keď sa bude súbor vždy hlásiť k princípom realistického, pravdivého divadla, pokladá za svoju povinnosť neustrnúť na dosiahnutej úrovni, ale hľadať cesty, ako byť čo najviac divadelne pravdivý.

SLOVO O HRE

Jurigova hra Sváko je čistá tragédia a takých je v slovenskej dráme veľmi málo. Tragickým hrdinom je totiž hrdina, ktorý nielenže v dráme - spravidla na konci - tragicky skoná, tragickým se stáva až vtedy, keď sa k tomuto skonu, k vlastnej fyzickej či duševnej záhube dramatickou cestou dopracuje, keď v celom príbehu rozmýšľa a koná tak, že rozpory, ktoré toto jeho myslenie a konanie v sebe nesie, sa nedajú v jeho situácii riešiť inak ako smrťou. V antickej tragédii (napríklad v Sofoklovej Antigone alebo Euripidovej Medeji) umierajú hrdinky preto, aby nemohli, nedokázali vyriešiť spor medzi vlastnou ctou a povinnosťou či zákonom, ktorý v nich z istých príčin vznikol, ináč ako smrťou. Napríklad Antigona porušila zákon, podľa ktorého nebolo slobodno pochovať do zeme zradcu vlasti, a ona to urobila, lebo išlo o jej brata a navyše ona ho za zradcu nepovažovala. A preto musela umrieť.

DIVADELNÍ SOUBOR MěstKS
PRACHATICE

O. Daněk
**ZPRÁVA
O CHIRURGII
MĚSTA N**

neděle 29. července 1984
v 16.30 a ve 20 hodin

JIRÁSKOVO DIVADLO

Vedoucí souboru: Karel Zikmund

Režie: Jiří Zikmund

Umělecká spolupráce: Antonín Bašta j. h.

Scéna: Václav Šísl

Hudba: Milan Adamec

Technická spolupráce: Jiří Slad - světla

Zvuk: Václav Smitka, Milan Martan

Spolupráce: MUDr. Jan Antonín Máger

OSOBY A OBSAZENÍ:

Profesor — Jiří Hrdlička

Docent — Karel Zikmund

Chirurg — Josef Němeček

Asistent — Zdeněk Elčknér

Vrchní sestra — Jana Němečková

Sestra — Editka Tomková

Lékařka — Helena Troupová

Ředitelka — Vladimíra Šípová

Pacientka — Zdena Šabatová

Manžel pacientky — Jaromír Popiel

Sekretářka — Emilie Popielová

Adeptka — Jana Krejčová

Sanitář — Jaroslav Churáň

Pacient — Jiří Zikmund, Milan Pospíšil

SLOVO O SOUBORU

Historie prachatického divadla sahá daleko do minulosti. Nejstarší dosud známý doklad pochází z roku 1570 (Komedie o Zuzaně). První pokusy o stálá divadelní představení se uskutečnily až v 19. století, kdy v Prachaticích hrály české i německé skupiny.

V roce 1882 vznikla Česká beseda, která mimo jiné organizovala také česká divadelní představení. V roce 1928 vznikl v Prachaticích Český spolek divadelních ochotníků a v téže roce zahájil bohatou činnost. V roce 1929 měl již 138 členů. V předválečném období se hrál spolek pokrokovou úlohu. Za deset let trvání uvedl 74 her při 115 představeních. Těsně před zábořem pohraničí uvedl inscenaci Čapkovy Matky, která měla premiéru 2. dubna 1938.

V dnešní podobě pracuje soubor pod novým zřizovatelem od roku 1969. Uvádí dvě inscenace ročně, které často reprízuje v řadě obcí okresu a zajíždí i mimo jeho hranice. Od roku 1969 uvedl soubor 28 premiér ve 312 reprízách, které vidělo zhruba 65 tisíc diváků.

SLOVO O HŘE

Je to zpráva o chirurgii, o jedné nemocnici, zároveň o městě N., ale i o společnosti. Chtěl jsem, aby se základní metafora odtrhla od reality, věčnosti a stala se pro diváka metaforou nejen nemocniční. Chápu to jako vyprávění o životě, o lidech vůbec, o lidech v mezní situaci. A lékařství je takové mezní povolání, neboť je v něm stále přítomna otázka života a smrti. Je to hra o práci, jíž se zabýváme.

Také bych chtěl, aby to byla hra proti lhostejnosti. Obvykle se takové hry dělají tak, že se na jevišti postaví člověk, který svou lhostejností něco zavíní, zmaří, zničí. Na téhle chirurgii je to naopak. S vášní a zápalem dělají všichni cosi, co se nezdaří, neuskuteční, ale o co se pokusí zítra znovu. Zbude jen to zítra, ale právě v té touze a úsilí člověka vykonat nemožné, uskutečnit nemožné, v tom je snad i smysl lidství a lidská velikost. „Chirurgie“ je jakási mozaika, chcete-li koláž, poskládaná z drobných kousíčků, velkých dialogů i obvyklejších až banálních situací. Stejně tak jsou i poskládány postavy...

V této hře nehraje roli velký konflikt, ale závažnost a přesnost detailů. Je to hra kontrastů a kontextů, disharmonií, které by měly tvořit harmonický akord.

Z - DIVADLO PRI DO SZM ZELENEČ

*Grimmelshausen,
Brecht, Bednárík*
MATKA GURÁŽ

pondělí 30. července 1984
v 16.30 a ve 20 hodin

JIRÁSKOVO DIVADLO

Vedúci súboru: Vít Bednárik
Úprava, réžia, scéna, kostýmy: Jozef Bednárik
Choreografia: Eva Matejková
Zvuk: Konštantín Kurtanský
Svetlá: Milan Marko
Technika: Jozef Mrvečka

OSOBY A OBSADENIE

Matka Guráž — Štefánia Slobodová
Eilif, otec, zlodej, vojak — Vít Bednárik
Švajčiari, vojak — Lubomír Jedlička
Anton Halada
Katrin — Zuzana Orešanská
Šarža I., gróf — Felix Halada
Šarža II., kuchár — Dušan Selecký
Yveta, vojak — Anna Mrvečková
Sedliačka, vojak — Darina Jedličková
Sedliak, vojak — Milan Bachratý
Anton Halada
Úradník, vojak — Lubomír Sekera
vojaci — Vlastimil Tomovič, Dana Bednáriková,
Viera Lukačovičová

SLOVO O SÚBORE

Z-divadlo prichádza na Jiráskov Hronov piatykrát. Je, dá sa povedať, jeho pravidelným účastníkom. Pre osvieženie pamäti v r. 1976 prišlo ako elév s Plautovým „Chvastúňom“, v r. 1978 s „Koniec všetko napravi“ od Shakespeara, v r. 1980 predstavil Gogolove „Mŕtve duše“ a v r. 1982 „Gulôčku“ podľa Maupassanta. Teraz prichádza už ako relatívne ostrieľaný harcovník s „Matkou Guráž“ autorov Grimmelshausen-Brecht-Bednárik.

Od roku 1982, keď sa hronovskému publiku predstavil naposledy sa mnoho v súbore zmenilo. Mnohí odišli, noví prišli. Generačný problém však nezanechal stopy na umeleckom snažení Z-divadla. Ostalo verné zásade: robiť divadlo odvodené od slova „dívaj sa“. Preto v jeho inscenáciách udávajú tón farby, svetlá, pohyb, mimika a snaha. Toto všetko doplnené slovom a hudbou vytvára divadlo zrozumiteľné každej generácii publika. A to členovia súboru chcú, hrať pre ľudí, hrať o ľuďoch. Veď sú jedni z nich - predavači i študenti, inštalatéri i technici, učni i tesári, robotníci i učitelia. Mnoho znakov majú rozdielnych, no jeden spoločný - lásku k divadlu!

SLOVO O HRE

Dlho trvalo, kým naša Matka Guráž spoznala atmosféru premiéry, kým malo každé gesto svoj význam, každá pauza svoje čaro, každý svetelný efekt svoju čístopu a každé slovo svoje opodstatnenie.

Naše predstavy ovplyvňovali traja ľudia, ktorých mená tvoria autora inscenácie a každý z nich nám do nej niečo venoval: Grimmelshausen príbeh o osude jednoduchej ženy zmietanej vírvarom vojny, ktorá ju núti konať tak, aby zachovala seba, ktorá ju núti byť lstivou, nespravedlivou, drzou, podlízavou - ale i nešťastnou, bezbrannou, slabou a citlivou, Brecht vnútil našej inscenácii drsné videnie vojny, jej hrôz a nezmyselnosti a ľudí, ktorých vojna obrala o pravé ľudské hodnoty, no a konečné úpravy jej dal režisér Bednárik, ktorý skĺbil všetky tieto danosti do svojho videnia - nám už viac rokov najbližšieho: preklad z reči histórie do súčasnosti.

Takto sa v podtexte 30 ročnej vojny k nám dostáva svet, ktorý sa i v súčasnosti zmietá v prípravách na vojnové besnenie.

DIVADELNÍ STUDIO DOSTAVNÍK
ZK ROH ŽELEZNIČÁŘŮ PŘEROV

P. Dostál, S. Čech
**EPOCHÁLNÍ VÝLET
PANA BROUČKA
DO XV. STOLETÍ**

úterý 31. července 1984
v 16.30 a ve 20 hodin

JIRÁSKOVO DIVADLO

Vedoucí souboru: Ivo Kolařík
Dramatizace a režie: Pavel Dostál

Scéna: Luděk Kadák

Kostýmy: Hana Chromčíková

Hudební spolupráce: Dr. Vladimír Čech, Richard Pogoda

Pohybová spolupráce: Eva Jahodová

Technická spolupráce: Libor Stoklásek, Josef Ponížil,
Jiří Olivík

OSOBY A OBSAZENÍ:

Matěj Brouček — Zdeněk Kolmaš

Marie Broučková, jeho dcera — Alena Mruzová

Zikmund, císař a liška rezavá — František Dostálek

Maxmilián, kardinál a později maršálek — Ivo Kolařík

Ondřej Peprný, bakalář — Jaroslav Salus

Máta — Hana Chromčíková

Melichar, dvorní blázen — Vladimír Smelík

Janek, ponocný města pražského — Libor Stoklásek

Kunhuta, jeho žena — Daška Stoklásková

Kordula — Ema Sehnalová

Tereza — Renata Šlechtová

Barbora — Ivona Bučková

Doubravka — Jitka Vaníčková

1. křižák — Ladislav Polydor

2. křižák — Luděk Kadák

3. křižák — Luboš Vacula

konferencier — Jiří Olivík

SLOVO O SOUBORU

Divadlo Dostavník vzniklo na podzim roku 1970 v bývalém Klubu dopravy a spojů v Přerově, nyní Klubu železničářů. To tedy znamená, že letos vstoupil soubor do čtrnácté sezóny s původní hrou a tedy československou premiérou. Autor libreta Pavel Dostál zpracoval klasické dílo Svatopluka Čecha „Epochální výlet pana Broučka do XV. století“ netradičně.

Z historie souboru nutno poznamenat, že během své existence stačil nastudovat řadu kabaretních pořadů, devět muzikálů ale také několik literárně hudebních pásem k významným politickým výročím a oslavám.

Již od počátku působení souboru však převažuje v dramaturgii Dostavníku žánr muzikálový. První velké úspěchy se datují od roku 1981 s inscenací „Lysistraty“, kdy se souborem začíná autorská spolupráce zkušené dvojice P. Dostál - R. Pogoda.

V loňské, třinácté sezóně, navzdory tomuto číslu se Dostavník rozjel na plné obrátky a inscenace vaudevilového písničkálu „Helenka je ráda“ aneb „Slaměný klobouk“ přinesla souboru řadu cen a uznání na divadelních festivalech v Přerově, Krnově, Bruntálu, Štamberku a Napajedlích. Dlouholetá cílevědomá práce Dostavníku byla odměněna postupem na 53. Jiráskův Hronov.

SLOVO O HŘE

Touto satirickou komedií ve stylu „science fiction“ se dává studio Dostavník již počtrnácté na svoji riskantní pouť za divákem. Riskantní proto, že každý tvůrčí pokus nese v sobě a priori riziko nedešifrovaných odpovědí na celou řadu otázek položených jevištěm hledišti a hledištěm jevišti.

Rozhodli jsme se pro tento žánr proto, že právě prostřednictvím satiry chceme říkat své důrazné ANO! všemu tomu pozitivnímu, co nás v naší společnosti obklopuje, ale také říkat stejně důrazně a jednoznačně NE! všem těm jevům, které pokroku podrážejí nohy, které zpomalují vývoj, otravují ovzduší a pokřívují charakter. Znamená to říkat své NE všem těm Matějům Broučkům, kteří kolem nás pořád ještě poletují.

Broučkům, které příroda obdařila „mimikry“ a uměním přizpůsobiti se vždy a za každou cenu okolí, díky čemuž dovedou přežít. A přežívají.

Říkáme svoje NE! také všem těm Zikmundům a Kardinálům, o jejichž křik a harašení zbraněmi nestojíme.

A říkáme své jednoznačné ANO! červenému kalichu, tomuto symbolu lásky, přátelství, míru a bratrství.

Ze Svatopluka Čecha jsme si vzali několik základních situací a zpracovali je tak, abychom naplnili poslání satirického divadla. Rozesmát. V našem případě na účet Broučků. A to chtěl ostatně i Svatopluk Čech.

DIVADELNÍ SOUBOR TYL
KLUB PRACUJÍCÍCH LIAZ
MNICHOVO HRADIŠTĚ

J. Drda
**DALSKABÁTY,
HŘÍŠNÁ VES
aneb
ZAPOMENUTÝ ČERT**

středa 1. srpna 1984
v 16.30 a ve 20 hodin

JIRÁSKOVO DIVADLO

Vedoucí souboru: Eva Grindlová

Režie: Pavel Štěpán

Scéna: Jindřich Kvapil

Kostýmy: Naďa Kvapilová

Technická spolupráce: Jindřich Kvapil, Luboš Flodрман

Jiří Kešner, Eva Grindlová

Představení řídí: Rudolf Vízek st.

OSOBY A OBSAZENÍ

Marijána Plajznerová,

vdova po hrobaři — Naďa Kvapilová

Trepifajksl, později Mates,

venkovský čert — Josef Flanderka

Ignác Loula, nový farář v Dalskabátech,

a PhDr. a ThDr. Ichhuriel — Pavel Štěpán

Šéf ústavu pro experimentální psychologii

Alois Piškytle, kostelník — Václav Cihlář

Majdalena Pučálková,

bohatá mlynářka — Radka Peterková

Ondřej Tyburec,

kovář v Dalskabátech — Jindřich Kvapil

Dorota, kovářova žena — Věra Smolíková

Honza Mračno,

kovářský pomocník — František Rožďalovský

Mančinka, farská děvečka — Iveta Flanderková

Lupino, potulný komediant — Jiří Žižka

Kníže Belzezub, vládce pekel — Jaroslav Prchlík

Marbulius, jeho sekretář — Miroslav Nayperk

JUDr. Solfernus, pekelný prokurátor — Václav Vopat

JUDr. Belfegor, pekelný guvernér — Miroslav Grindl

Služební čerti — Rudolf Vízek ml., Ladislav Hyka

SLOVO O SOUBORU

Divadelní soubor TYL Klubu pracujících Libereckých automobilových závodů n. p. závod Mnichovo Hradiště navazuje na bohaté tradice. V loňském roce oslavil výročí 150 let trvání ochotnického divadla v Mnichově Hradišti.

Mezi současnými členy jsou ti, kteří hráli už za okupace, další, kteří se stali členy v padesátých letech. Jádro současného kolektivu vzniklo po ukončení činnosti kolektivu předchůdců a zformovalo se okolo roku 1964. K němu se pak přidávali postupně členové noví a vrátili se ti, kteří hráli už dávno předtím.

Soubor má ke své činnosti dobré podmínky, vytvořené zřizovateli - ZV ROH LIAZ, ZV ROH ostatních sdružených závodů a Městského národního výboru.

Jeho práci řídí dva amatérští režiséři z řad členů, scénograf a návrhářka kostýmů jsou absolventy scénografické školy SČDO, tři z mladších herců absolvovali lidovou konzervatoř. Soubor má v současné době okolo 30 aktivních členů. Od roku 1979 se souborem spolupracuje dramaturgyně Jarmila Černíková-Drobná, a to i jako konzultant režiséřů.

Na Jiráskově Hronově vystupují ochotníci z Mnichova Hradiště poprvé.

SLOVO O HŘE

Drdovy Dalskabáty jistě není třeba nějak zvlášť představovat. Literární teorie většinou uvádí, že jsou myšlenkovým projasněním za okupace napsaných jinotajných Hrátek s čertem.

Pražská premiéra Hrátek byla v roce 1945, Dalskabátů v roce 1959.

O Dalskabátech - konečně stejně jako o Hrátkách - se říká, že jsou pohádkou pro dospělé. Příběh čerta Trepifajksla - Matesa je však také možno nazírat jako téma „jak práce polidštila opici“ a pokusit se postihnout velký - protože symbolický - vývoj této postavy od bytosti oddělené od světa výchozí úrovní zvířete do podoby někoho, kdo se prostřednictvím nově budovaných vztahů k lidem a za podmínky zařazení se mezi lidi prací stává zdůvodněně kladným hrdinou přirozených lidských rozměrů. Pak je hra víc než pohádkou. Dobro zde vítězí - na rozdíl od většiny pohádek - zdůvodněně, za předpokladu určitých „nepohádkových“ podmínek.

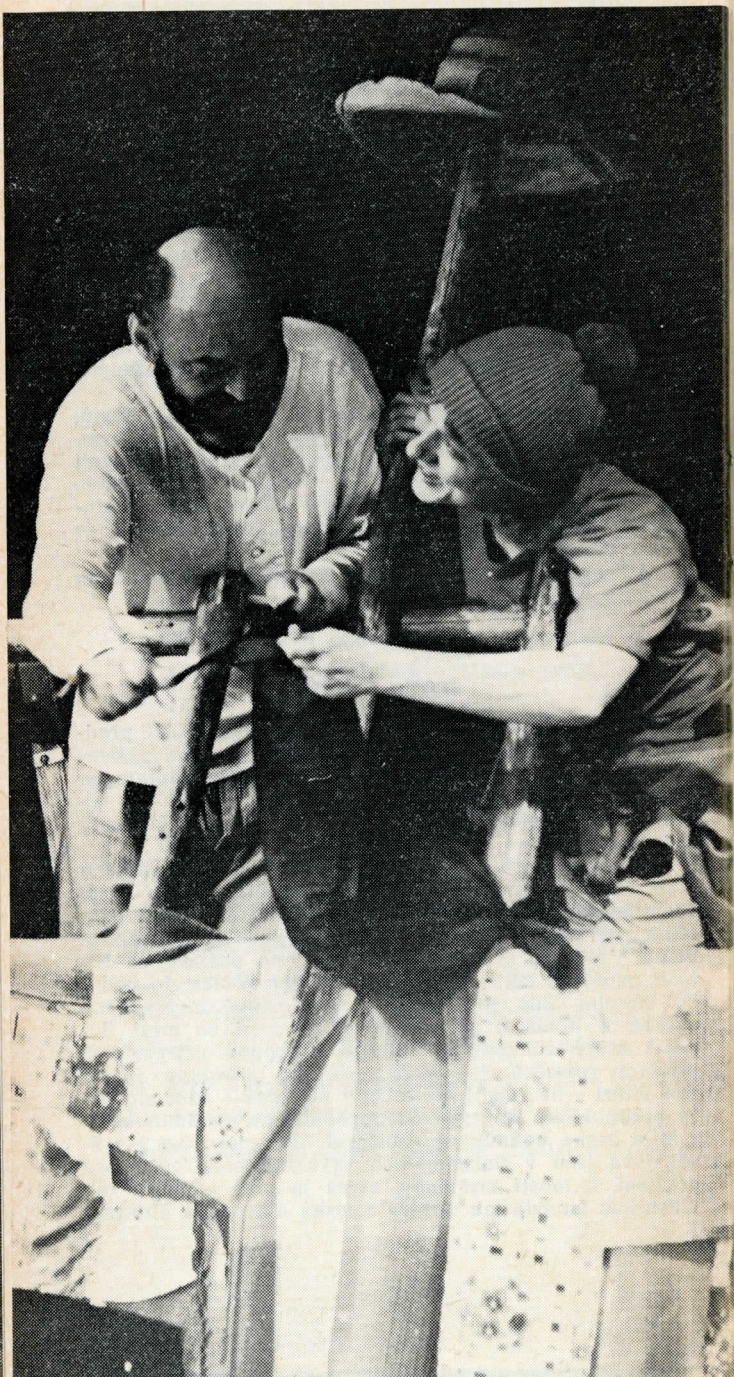
Mile české pohádkové prostředí hry, moudrost i krásy slova jsou v Dalskabátech skvělými prostředky pro docílení sdílnosti myšlenky, která je plná autorovi tak vlastnímu entuziasmu důvěry a lásky k životu a člověku.

DIVADELNÝ SÚBOR ZK ROH
CHEMICKÉ ZÁVODY J. DIMITROVA
BRATISLAVA

S. Stratiev
**NEKLESAŤ
NA DUCHU**

čtvrtek 2. srpna 1984
v 16.30 a ve 20 hodin

JIRÁSKOVO DIVADLO

Vedúci súboru: Anton Ondruš

Preklad: Ján Koška

Réžia: Dušan Kaprálik a. h.

Scéna a kostýmy: Milan Ferenčík a. h.

Svetlá: Pavel Munk

Zvuk: Vladimír Nasáli, Peter Ujec

Technika: Edo Matúch

OSOBY A OBSADENIE:

Peter M. Gemišev — Vlado Rozboril

Ivan J. Schizofrenik — Alexander Marčan

Jozef Vlkovič

Strašiak — Vlado Ševcech

Pářížanka — Zdena Boháčová

Francúzske hrozno — František Sillay

Gramafónik — Aurel Janda

Ananás — Alexander Marčan

Vrabec — Anton Ondruš

Cesta — Jana Eidlpesová

Ivanka Stojanová Mileva — Viera Štróbllová

Vrabčiak I. — Jela Kalušiaková

Vrabčiak II. — Michaela Krčulová

Jablko I. — Zuzana Martinková

Jablko II. — Michaela Krčulová

Svetlín medved — Juraj Klapáč

Chrúst — Jozef Hrivňák

Jozef Vlkovič

Kamelóti — Alexander Klich

Aša Červencová

Chodci na ulici — Eva Dekanová, Jana Silayová,

Alena Rozborilová, Oto Toldi

SLOVO O SÚBORU

Divadelný súbor Závodného klubu ROH pri Chemických závodoch Juraja Dimitrova má za sebou 35 rokov nepretržitej činnosti. Spomíname na toto obdobie s dobrým pocitom...

Začínali sme veľmi skromne, pri nedostatečných priestorových a materiálnych podmienkach. Podstatné však bolo, že nikomu nechýbala chuť a tak prepotrebné nadšenie. Hoci v tom čase ešte nik nemohol predpovedať, a akým výsledkom sa činnosť súboru stretne.

Túžba byť stále lepší bola silným motívom, i keď poroty na rôznych súťažiach nás nie vždy svojimi rozhodnutiami potešili. Hrejivé však boli postupné konštatovania, ako súbor umelecky povyrástol až za amatérsku divadelnú špičku na Slovensku.

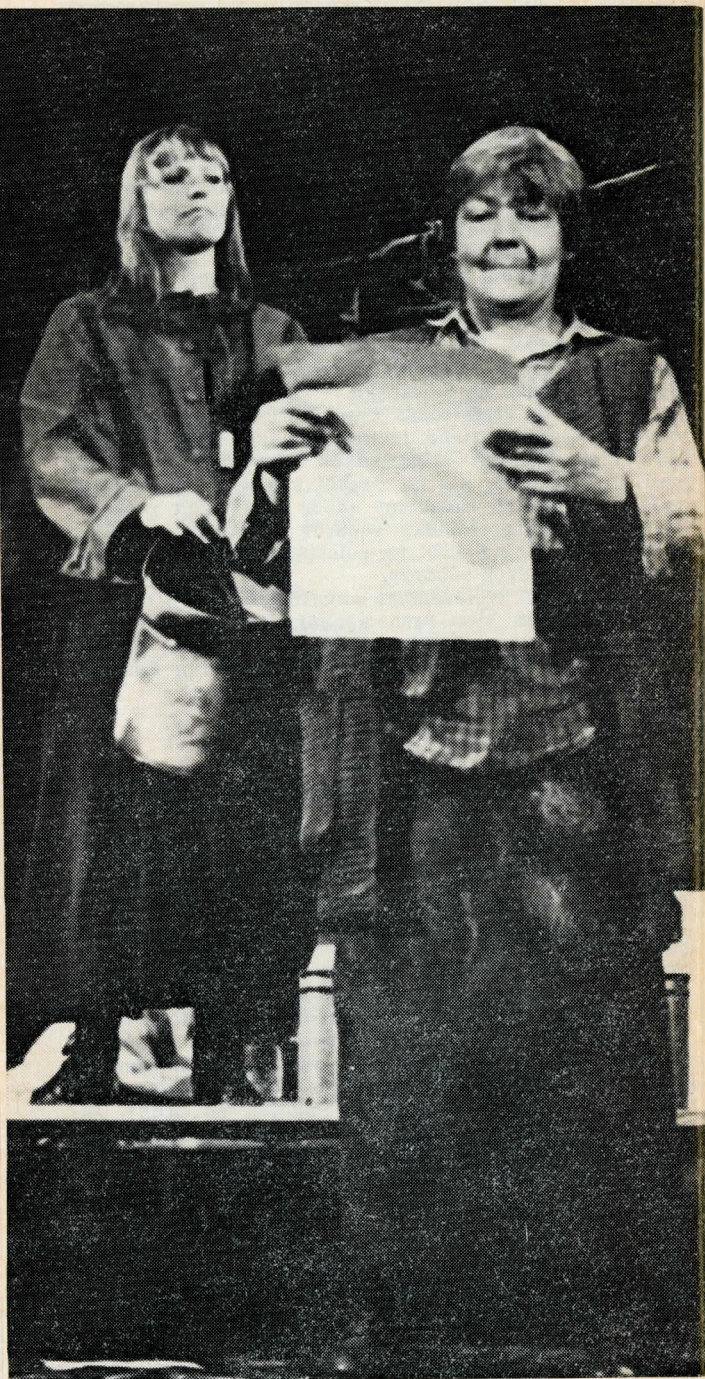
Predchádzala však tomu dlhá, náročná príprava. Nespočetné hodiny študia textov, nácvikov hier, hľadanie nových výrazových prostriedkov, aby naše inscenácie boli zrozumiteľné, ale na druhej strane na primeranej umeleckej úrovni. Divadelný súbor sa 12 krát zúčastnil celoslovenskej prehliadky súborov A-kategórie v Spišskej Novej Vsi a 5 krát na celoštátnej prehliadke amatérskych vyspelých súborov.

Za dlhoročnú cieľavedomú angažovanú prácu bolo súboru udelených viac významení: Vzorný dimitrovec, Zlatá plaketa storočnice materského podniku, Plaketa G. F. Belopotockého, Cena A. Zápotockého a Zaslúžilý kolektív ZÚČ.

SLOVO O HRE

Hra patrí medzi tzv. perzonifikujúce. Najčastejšie takými bývajú rozprávky: kde inde môže prevrávať vrabec, tancovať muchotrávka, žiaľť nad svojím osudom strašiak z kapusty alebo „odskočiť si“ do Paříža hruška-pařížanka? Nuž týmto spôsobom zmocnenia sa zvíťazí a vecí ako dramatických postáv je rozprávkou aj Stratievova hra Neklesať na ducha. Ba, ako rozprávka, dala by sa ešte aj ďalej špecifikovať - mohli by sme ju zaradiť medzi tzv. voľné rozprávky, čo sa dá presnejšie pomenovať ako rozprávka s voľným, dramatickým subjektom, ako rozprávka „skladačková“, slobodne narábajúca s nepevnou a nedobudovanou fabulou. Autor si tu poletuje z jedného fabulačného motívu na druhý, zakomponúva postavy (živočíchy a veci) do príbehu celkom nezáväzne a zásadne podľa toho, koľko humorných, komických a jemnej satire podliehajúcich objektov na nich predtým objavil, aby ich v hre mohol literárne zúžitkovať.

Rozprávkou však už prestáva byť táto Stratievova hra vo chvíli, keď zvieracie a „vecné“ postavičky a postavy začínajú hrať vyslovene ľudské (a opäť: miernej satire podliehajúce) súvislosti.

MALÉ DIVADLO ZK ROH STZ
ÚSTÍ NAD LABEM

B. Brecht
**MATKA KURÁŽ
A JEJÍ DĚTI**

pátek 3. srpna 1984
v 16.30 hodin

sobota 4. srpna 1984
v 19 hodin

JIRÁSKOVO DIVADLO

Vedúci súboru: Anton Ondruš

Preklad: Ján Koška

Réžia: Dušan Kaprálik a. h.

Scéna a kostýmy: Milan Ferenčík a. h.

Svetlá: Pavel Munk

Zvuk: Vladimír Nasáli, Peter Ujec

Technika: Edo Matúch

OSOBY A OBSADENIE:

Peter M. Gemišev — Vlado Rozboril

Ivan J. Schizofrenik — Alexander Marčan

Jozef Vlkovič

Strašiak — Vlado Ševcech

Pářížanka — Zdena Boháčová

Francúzske hrozno — František Sillay

Gramafónik — Aurel Janda

Ananás — Alexander Marčan

Vrabec — Anton Ondruš

Cesta — Jana Eidlpesová

Ivanka Stojanová Mileva — Viera Štróbllová

Vrabčiak I. — Jela Kalušiaková

Vrabčiak II. — Michaela Krčulová

Jablko I. — Zuzana Martinková

Jablko II. — Michaela Krčulová

Svetlín medved — Juraj Klapáč

Chrúst — Jozef Hrivňák

Jozef Vlkovič

Kamelóti — Alexander Klich

Āša Červencová

Chodec na ulici — Eva Dekanová, Jana Silayová,

Alena Rozborilová, Oto Toldi

SLOVO O SÚBORU

Divadelný súbor Závodného klubu ROH pri Chemických závodoch Juraja Dimitrova má za sebou 35 rokov nepretržitej činnosti. Spomíname na toto obdobie s dobrým pocitom...

Začínali sme veľmi skromne, pri nedostatečných priestorových a materiálnych podmienkach. Podstatné však bolo, že nikomu nechýbala chuť a tak prepotrebné nadšenie. Hoci v tom čase ešte nik nemohol predpovedať, a akým výsledkom sa činnosť súboru stretne.

Túžba byť stále lepší bola silným motívom, i keď poroty na rôznych súťažiach nás nie vždy svojimi rozhodnutiami potešili. Hrejivé však boli postupné konštatovania, ako súbor umelecky povyrástol až na amatérsku divadelnú špičku na Slovensku.

Predchádzala však tomu dlhá, náročná príprava. Nespočetné hodiny štúdia textov, nácvikov hier, hľadanie nových výrazových prostriedkov, aby naše inscenácie boli zrozumiteľné, ale na druhej strane na primeranej umeleckej úrovni. Divadelný súbor sa 12 krát zúčastnil celoslovenskej prehliadky súborov A-kategórie v Spišskej Novej Vsi a 5 krát na celoštátnej prehliadke amatérskych vyspelých súborov.

Za dlhoročnú cieľavedomú angažovanú prácu bolo súboru udelených viac vyznamenaní: Vzorný dimitrovec, Zlatá plaketa storočnice materského podniku, Plaketa G. F. Belopotockého, Cena A. Zápotockého a Zaslúžilý kolektív ZUČ.

SLOVO O HRE

Hra patrí medzi tzv. perzonifikujúce. Najčastejšie takými bývajú rozprávky: kde inde môže prevrávať vrabec, tancovať muchotrávka, žiaľť nad svojím osudom strašiak z kapusty alebo „odskočiť si“ do Paříža hruška-pařížanka? Nuž týmto spôsobom zmocnenia sa zvíťazí nad vecí ako dramatických postáv je rozprávkou aj Stratievova hra Neklesať na ducha. Ba, ako rozprávka, dala by sa ešte aj ďalej špecifikovať - mohli by sme ju zaradiť medzi tzv. voľné rozprávky, čo sa dá presnejšie pomenovať ako rozprávka s voľným, dramatickým sužetom, ako rozprávka „skladačková“, slobodne narábajúca s nepevnou a nedobudovanou fabulou. Autor si tu poletuje z jedného fabulačného motívu na druhý, zakomponúva postavy (živočíchov a vecí) do príbehu celkom nezáväzne a zásadne podľa toho, koľko humorných, komických a jemnej satire podliehajúcich objektov na nich predtým objavil, aby ich v hre mohol literárne zúžitkovať.

Rozprávkou však už prestáva byť táto Stratievova hra vo chvíli, keď zvíťazie a „vecné“ postavičky a postavy začínajú hrať vyslovene ľudské (a opäť: miernej satire podliehajúce) súvislosti.

Vedoucí souboru: František Novák
Překlad: Rudolf Vápeník a Ludvík Kundera
Autor hudby: Paul Dessau
Dramaturgie a režie: Rudolf Felzmann
Asistent režie: Irena Hrodková
Výtvarná spolupráce: Petr Horák
Technická spolupráce: Antonín Jachymstál

OSOBY A OBSAZENÍ:

Matka Kuráž — Eva Čejchanová
Katrin, její nemá dcera — Anděla Gottsmannová
nebo Irena Hrodková
Eilif, starší syn — Stanislav Verner
Švejcar, mladší syn — Milan Šulc nebo Stanislav Bauer
Kuchař — František Novák
Polní kazatel — Zdeněk Lavička
Yvette Pottierová — Hana Krausová
nebo Eva Mašková
Verbíř, Voják — Zdeněk Stárek
nebo Miroslav Stříbrský
Kaprál, Jednooký, Písař — Otakar Starý
nebo Miroslav Stříbrský
Vrchní velitel, Starší sedlák — Ladislav Malý
Zbrojmistr, Fendrych, Voják — Petr Frič
Druhý kaprál, Voják — Petr Přívara
Starý obrist — Josef Kořen
Selka — Soňa Limrová
Jiná selka — Dagmar Vernerová
Voják, Mladší sedlák — Ivo Antony

SLOVO O SOUBORU

Od roku 1948, kdy byla založena Divadelní scéna Severočeských tukových závodů, později Malé divadlo, bylo nastudováno 124 premiér činoher, her pro děti a mládež, literárně hudebních pořadů, inscenací Divadla poezie. V repertoáru se střídala díla českých a slovenských současných autorů, klasiků českých i světových, díla ruské klasické literatury i současných sovětských dramatiků a autorů ze socialistických zemí.

Čtyřikrát byl soubor na celostátní přehlídce amatérských divadelních souborů, na Jiráskově Hronovu: v roce 1949 s hrou V. Cacha DS 70 nevyjždí, v roce 1972 s dramatem M. Gorkého Vassa Železnovová, v roce 1978 uvedl dramatickou báseň H. Ibsena Peer Gynt a v roce 1980 drama G. Preissové Její pastorkyňa.

V současné 36. divadelní sezóně má soubor na repertoáru: W. Shakespeare: Mackbeth, B. Brecht: Matka Kuráž a její děti, F. Nepil: U nás v Holoubkově a A. Přidal: Malé noční hry.

SLOVO O HŘE

Vy, kdož jste v mrtvých městech přežili minulost,
se sebou konečně už mějte slitování!
Do nových válek nejděte, vyštvaní
jako by starých nebylo už dost!
Prosím vás, se sebou mějte slitování!
Vy muži, dost nožů, lopat chopte se!
Pod střechou seděli byste v tuto chvíli,
kdybyste byli všechno na nůž nevsadili.
A pod střechou přece lépe žije se.
Prosím vás, dost nožů, lopat chopte se!
Vy děti, prostě rodiče bez umdlení,
aby vás uchránili od války prokleté.
Křičte, že utrpení dědičné není
a v ruinách že bydlit nechcete.
Vy děti, prostě rodiče bez umdlení!
Vy matky, jedině na vás záleží,
zda válku připustíte nebo ne.
Prosím vás, nechte své děti žít!
Pro život a ne pro smrt jsou
přece zrození!
Vy matky, nechte své děti žít!

BERTOLT BRECHT: Krajanům

ANEBDIVADLO OKD PRAHA 3

*B. Vasiljev,
M. Schejbal, J. Černíková*
**A JITRA
JSOU ZDE TICHÁ**

**pátek 3. srpna 1984
v 16.30 a ve 20 hodin**

**sobota 4. srpna 1984
v 16.30 a v 19 hodin**

ŽDÁRKY

Vedoucí souboru: Milan Schejbal

Scénář: Milan Schejbal, Jarmila Černíková

Režie: Milan Schejbal

Výtvarník (scéna, kostýmy): Hynek Bouček

Hudba: Petr Nejedlý

Texty písní: Petr Nejedlý, Jan Fischer

Technická spolupráce: R. Stockar, V. Větrovský,
V. Kraus, P. Řezáč, M. Holeček

OSOBY A OBSAZENÍ:

Vaskov — Vladislav Knapp

Rita — Jana Pazderníková nebo Kateřina Fixová

Žeňa — Eva Janáková

Galja — Daniela Holeštová

Soňa — Helena Křováková

Líza — Markéta Schejbalová

Hudební doprovod — Petr Nejedlý

SLOVO O SOUBORU

Jádro dnešního ANEBDIVADLA se vytvořilo v rámci studentského souboru Dvacetník. Vlastní činnost souboru se datuje od sezóny 1976/77. Od 1. 1. 1977 soubor působí při Obvodním kulturním domu v Praze 3.

V sezóně 1978/79 se obsazení souboru stabilizovalo a začala se důsledně upravovat stanovená pracovní koncepce - od té doby ANEBDIVADLO pracuje pod současným uměleckým vedením a pod nynějším názvem.

ANEBDIVADLO představuje soubor spíše studiového typu, který se soustřeďuje na hledání nových cest i za cenu případných neúspěchů. Využívá možnosti vystupovat na dvou různých scénách a střídavě inscenuje hry v tradičním „kukátkovém“ prostoru klasického jeviště (Žižkovské divadlo) a v prostoru tzv. „centrálním nekukátkovém“, ev. modifikacích (Junior klub Na Chmelnici).

Důležité je i to, že ANEBDIVADLO lze zařadit do široké oblasti tzv. autorského divadla. Pod tímto označením se skrývá jednak tvůrčí dramaturgický a režijní přístup k danému textu (Čapkové: „Adam Stvořitel“) a jednak práce s vlastním scénářem (Schejbal, Bouček: „Voják vydrží všechno“; Voltaire, Schejbal, Bouček: „Candide“; Hrabal, Vondráček: „Pábitelé“; Vasiljev, Schejbal, Černíková: „... a jitra jsou zde tichá“).

ANEBDIVADLO v současné době tvoří dvacetičlenný kolektiv s věkovým průměrem 27 let. Soubor má na repertoáru pět inscenací, se kterými vystupuje pravidelně na „domácích“ scénách a zúčastňuje se řady přehlídek a festivalů po celé ČSSR. Třikrát za sebou (1982-1984) zvítězil v Pražské přehlídce celovečerních her, na loňském 53. Jiráskově Hronovu získal jednu ze tří cen za inscenaci (Adam Stvořitel). ANEBDIVADLO reprezentovalo Československo v roce 1981 na Mezinárodním festivalu malých divadel v Karlsruhe (NSR), v roce 1983 ve Francii a Španělsku, v letošním roce ve Švédsku.

SLOVO O HŘE

Předlohou k inscenaci „... a jitra jsou zde tichá“ je stejnojmenná novela sovětského autora Borise Vasiljeva o osudu pěti dívek a jednoho staršího za II. světové války. Snažili jsme se v naší jevištní adaptaci, aby se jedna válečná epizoda sama o sobě nestala cílem zobrazení, ale prostředkem, jak se dobrat hlubšího smyslu, obecně platné myšlenky. Při inscenování jsme volili takové výrazové prostředky, které odpovídají našemu divadelnímu vidění, prostředky, které se dají vystopovat v ostatních inscenacích ANEBDIVADLA. Naším velkým přáním je, aby divák sledoval naši inscenaci se stejným zaujetím, s jakým jsme ji my tvořili.

SLOŽENÍ POROTY 54. JIRÁSKOVA HRONOVA

Předseda:

doc. František Laurin,
vedoucí katedry herectví DAMU, režisér
Národního divadla v Praze

Členové:

doc. dr. Jan Císař, CSc.,
předseda ÚPS pro divadlo, dramaturg činohry
Národního divadla, vedoucí katedry režie DAMU

Tomáš Engel,
odborný pracovník ministerstva kultury ČSR -
zástupce vedoucího oddělení

Michal Hess,
scénograf Divadla S. K. Neumanna

dr. Anton Kret, CSc.,
dramaturg činohry Národního divadla v Bratislavě

doc. dr. Marian Mikola,
prorektor Vysoké školy múzických umění, Bratislava

Jaromír Šnajdr,
ředitel Divadla pracujících v Mostě

dr. Jaroslav Someš,
herec divadla J. Wolkra v Praze,
překladač a textař

PhDr. Vladimír Štefko, CSc.,
redaktor Nového slova, Bratislava

Tajemnice poroty:

Jana Paterová,
odborná pracovníce divadelního odd. ÚKVČ Praha

Jana Kusková,
odborná pracovníce pro divadlo
Osvetového ústavu Bratislava

ORGANIZAČNÍ ŠTÁB 54. JIRÁSKOVA HRONOVA

Předseda:

RSDr. Zdeněk Košvanec,
místopředseda ONV v Náchodě, vzorný pracovník
kultury

Místopředseda:

Josef Kindl,
vedoucí odboru kultury ONV v Náchodě

Vedoucí sekretariátu 54. JH:

Petr Čepelka,
místopředseda MěstNV v Hronově

Členové:

Jana Kusková,
Osvetový ústav Bratislava

Ján Melek,
ZDOS Bratislava

Zdeněk Jirový,
náměstek ředitele a předseda programové rady - ÚKVČ

Jana Paterová,
ÚKVČ Praha

Ladislav Lhota,
SČDO Praha

Miroslava Císařová,
KKS Hradec Králové

Věra Prouzová,
zástupce SZK ROH MAJ Hronov

Miloš Fendrych,
zástupce KPJH

Jan Linhart,
předseda společenské komise

Jiří Marbach,
předseda propagační komise

Josef Kolman,
předseda technické komise

Eva Šiková,
předseda ubytovací komise

František Zoubek,
předseda stravovací komise

Jana Šatrová,
předseda finanční komise

Václav Tichý,
vedoucí redaktor Zpravodaje

Kamila Marková,
zapisovatelka OŠ

54. JIRÁSKŮV HRONOV — programová brožura. — Vydal: Organizační štáb 54. Jiráskova Hronova. — Redakce: Václav Tichý. — Grafická úprava: Jiří Škopek. — Náklad 900 ks. — Vytiskly: Východočeské tiskárny, provoz 23 Hronov. — Cena 5 Kčs.

Povoleno odborem kultury VČKNV Hradec Králové pod č. j. 562/84.

